

РЕШЕНИЕ

№ 2641

гр. София, 20.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 24.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **10499** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците, вр. чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба от OGL F. trade L. G., като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е решение № РТД-3000-2069/32-270885/16.09.2020 г. на директора на ТД „Тракийска“ в Агенция „Митници“. С обжалваното решение, за стока № 3/3 от митническа декларация с МРН 19 BG003010002707R1 от 18.03.2019 г. – пресни домати, тип кръгъл червен, са коригирани следните елементи данни (ЕД) в ЕД 1/10 „режим“ – клетка 37 (1), както следва: искан режим (40 – едновременно допускане на стоки за свободно обращение и освобождаване за потребление на стоки в рамките на търговията между Съюза и държавите, с които той е образувал митнически съюз. Освобождаване за потребление на стоки в рамките на търговията, посочена в член първи, параграф 3 от Кодекса), предшестваш режим (00 – този код се използва, а да се укаже, че няма предишен режим), 1/11 (допълнителен режим E02 – стандартни стойности при внос – например Регламент ЕС № 543/2011 г.), на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от делегиран регламент (ЕС) 2017/8981, е отказано освобождаването на представеното обезпечение в размер на 3692, и същото се задържа като плащане на дължимото вносно мито, на основание чл. 75, параграф 6, алинея 2 от делегиран регламент (ЕС) 2017/891, размерът на митото, който следва да бъде събран, включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение (18.03.2019 г.) до датата на събиране на дължимото мито, в група 4 (информация за

определяне на стойността и данъците) вписванията в клетка 47 се коригират по следния начин: ЕД 4/6 (дължим размер на вносното мито – А01) да се чете 3692, 80 лв., ЕД 4/5 (ставка мито) да се чете 58, 2828, ЕД 4/4 (данъчна основа – В00) вместо 14 981,13 лв. да се чете 14 226, 64 лв., ЕД 4/6 (дължим размер на ДДС – В00) вместо 2996, 23 лв. да се чете 2845, 33 лв., преглед а задължения по МД да се чете – А01 – дължим размер 3692, 80 лв., В00 – 5408, 62 лв., новоопределеното задължение да бъде взето под отчет – вносно мито (А01) – 3692, 80 лв., като разликата от 150, 90 лв. ДДС е недължимо внесена с платежно нареждане от 18.03.2019 г.

При съобразяване на събраните по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка.

От събраните по делото доказателства се установява, че на 18.03.2019 г. в МБ С. е регистрирана митническа декларация с MRN 19BG00301002707R1 с вносител OGL F. T. L. G., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход от Република Турция, в това число и домати тип кръгъл червен с нето тегло 6336 кг. – стока № 3. Като доказателство за турския произход на стоката е представен и приет сертификат за движение EUR 1. В момента на подаване на митническата декларация са декларираните следните данни за стока № 3/3 – пресни домати, тип кръгъл червен, с код по КН [ЕГН], с нето тегло 6336 кг. За домати е декларирана митническа стойност в размер на 13 667, 04 лв., преизчислена в €/100 кг. на 110, 29 €/100 кг. Определената от Европейската комисия за 18.03.2019 г. стандартна вносна стойност за домати с произход от Република Турция е 74,4 €/100 кг. Делегиран регламент 2017/891 изисква сравняване на декларираната вносна стойност с определената за деня стандартна вносна стойност, като, ако вносната стойност е по-голяма с повече от 8% от стандартната вносна стойност, се изисква вносителят да представи обезпечение. Вносителят е представил обезпечение в размер на 3692, 80 лв. На 18 март 2019 г. с писмо рег. № 32-82004 дружеството е уведомено, че на основание чл. 75, параграф 5, ал. 1 от делегиран регламент 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от 4 месеца от регистриране на митническата декларация, е необходимо да представи доказателства, че стоката – пресни домати, тип кръгъл червен, е реализирана на пазара на Европейския съюз при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност. Обезпечението за стоката е внесено от пълномощника на дружеството.

На 17 април 2019 г. дружеството е представило доказателства на каква цена е пласирана стоката от тази партида, като цялото количество от 6336 кг. пресни домати тип кръгъл червен е продадено на цена от 114 €/100 кг. На 11 септември 2019 г., с молба вх. № 32-262976 [фирма] представя в МБ С. допълнително следните документи за стоката – справки декларации за ДДС за данъчните периоди януари, февруари, март и април 2019 г. с приложения към тях дневници за покупко-продажби, уведомления за приемане на постъпили данни от справките декларации за ДДС, дневници за покупки и продажби за данъчните периоди януари, февруари, март и април 2019 г., подадени V. декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчни периоди януари, февруари, март и април 2019 г. След проверка на представените доказателства на декларираните данни относно коректното разпределение на разходите за платен транспорт и за направени разходи за представителство пред органите на БАБХ на МП Капитан А., митническите органи установили, че за процесната стока, представените фактури за последваща продажба

сочат, че домати са продадени на цена от 114 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на стоката, изчислени на 120, 89 €/100 кг. Митническите органи са счели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията по освобождаване. Внесеният за стоката депозит в размер на 3692, 80 лв. следва да се задържи за плащане на вносни мита. С писмо рег. № 32-346939/02.12.2019 г. дружеството е уведомено, че предстои издаване на решение на директора на ТД „Тракийска“ за процесната стока ще се постанови неблагоприятен резултат – възникване на митническо задължение поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, ал. 3 от Делегиран регламент 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 3692, 80 лв. ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни. На 23 декември 2019 г. [фирма] в качеството му на пълномощник на немското дружество подава молба вх. № 32-372881, с която възразява срещу издаването на решение с посоченото съдържание. В молбата си обяснява причините за конкретните продажби на загуба с това, че немското дружество било обвързано с дългосрочни търговски отношения с клиента си – търговската верига Л. за целогодишна доставка на пресни плодове и зеленчуци. Това налагало по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба, което не означавало, че стоките се продават на загуба. Независимо, че в рамките на даден период е имало единични стоки, които са били продадени на цени, по-ниски от митническата им стойност, увеличена с разходите, извършени на територията на Съюза това обстоятелство не означавало, че стоките са се продавали на загуба от вносителя. Посочва се, че предвид периодичността и продължителността на доставките, за стоките от един и същи вид, каквито са и внасяните домати, дружеството реализирало положителен финансов резултат, но изчислен за един по-дълъг период. Посочва, че в конкретния случай стандартната вносна стойност на внесените по митническата декларация пресни домати била далеч по-ниска от продажната цена на стоката след вноса, което означавало, че вносното мито не би се дължало, поради което и фискалният интерес на Европейския съюз нямало как да бъде ощетен. Претендира се незаконосъобразност на решението – същото е издадено в противоречие с материалноправни разпоредби. Иска се отмяната му. Претендират се разноските по делото.

Ответникът – директорът на ТД „Т.“ оспорва жалбата, като по същество моли съда да постанови съдебно решение, с което да я отхвърли като неоснователна. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

По делото е изслушано заключението на съдебна експертиза, което в отделни негови части, е оспорено от ответника по спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. чл. 220, ал. 1 от Закона за митниците, подадена е от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на обжалване административен акт и е процесуално допустима. По същество същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно съображение 147 от Преамбюла на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти, за определени продукти следва да се запази системата на входни цени. С цел да се осигури ефективността на тази система, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема някои актове във връзка с

проверяването на истинността на декларираната цена на дадена партида, като се използва фиксирана стойност при вноса, и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция. Съгласно чл. 181 от посочения регламент, за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (отменен, заменен с Регламент № 952/2013 г.) и Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията. За да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с чл. 227, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция. Съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1602 на Комисията за изменение на приложение 1 към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, с която е приета митническата тарифа за 2019 г., ставките при внос на домати, за които се прилага системата на входните цени, в периода от 1 януари до 31 март са следните: ако входната цена е 84.60 €/100 кг., митото е 0% + 0 €/кг., ако входната цена е 82.90 € на 100 кг., митото е 0% + 1.70 €/100 кг., ако входната цена е 81.20 €/100 кг., митото е 0% ++.40 €/100 кг., ако входната цена е 79.50 €/100 кг., митото е 0% + 5.10 €/100 кг., ако входната цена е 77.80 €/100 кг., митото е 0% + 6.80 €/100 кг., ако входната цена е 0 €/100 кг., митото е 0% + 29.80 €/100 кг. Следователно, практическото прилагане на правилата за определяне на митата за стоките, към които се прилага системата на входните цени показва, че зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална. Колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото, и обратното.

Поради тази причина, ако вносителите декларирали завишени цени, които са по-високи от стандартната вносна стойност, като по този начин избягват заплащането на по-високи вносни мита, Европейската комисия е въвела обезпечението като инструмент за защита на интересите на Европейския съюз. От събраните по делото доказателства (това е обстоятелство, по което страните не спорят) се установява, че 18.03.2019 г. в МБ С. е регистрирана митническа декларация с MRN 19BG00301002707R1 с вносител OGL F. T. L. G., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход от Република Турция, в това число и домати тип кръгъл червен с нето тегло 6336 кг. – стока № 3. Като доказателство за турския произход на стоката е представен и приет сертификат за движение EUR 1. Следователно към датата на подаване на митническата декларация 18.03.2019 г., при внос на пресни домати с произход от Република Турция ставката на митото е следната – при декларираната митническа стойност от 110, 29 €/100 кг. за стока 3/3 пресни домати тип кръгъл, червен и декларирани преференции 300, митото е 0% + 0 €/100 кг., докато при определена от Европейската комисия стандартна вносна стойност от 74.4 €/100 кг. за домати с произход от Република Турция, митото е 0% + 29.8 €/100 кг. В момента на подаване на митническата декларация са декларирани следните данни за стока № 3/3 – пресни домати, тип кръгъл червен, с код по КН [ЕГН], с нето тегло 6336 кг. За домати е декларирана митническа стойност в размер на 13 667, 04 лв., преизчислена в €/100 кг. на 110, 29 €/100 кг.

Не се спори между страните, че процесната стока е сред продуктите, изброени в част

А от приложение 7 на Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 г. за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията. Съгласно чл. 75, параграф 2 от делегирания регламент, когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение 7, се определя според договорната стойност, посочена в чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8% от фиксираната ставка, изчислена от комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите, изброени в част А от приложение 7, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос. Не се спори между страните, че определената от Европейската комисия за 18.03.2019 г. стандартна вносна стойност за домати с произход от Република Турция е 74,4 €/100 кг. При съобразяване на това обстоятелство, на основание чл. 75, параграф 2 от делегирания регламент, вносителят е представил обезпечение в размер на 3692, 80 лв. Съгласно чл. 75, алинея 5 от делегирания регламент, вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, или да определи митническата стойност, посочена в чл. 74, параграф 2, буква в) от споменатия регламент.

Съгласно чл. 75, алинея 5, параграф 3, предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване, като в противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита. Съгласно чл. 75, алинея 6, параграф 2 от делегирания регламент, ако при проверка компетентните органи на държавите членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) № 952/2013, като размерът на митото, който следва да бъде събран или остава да бъде събран, включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение до датата на събиране на дължимото мито. Съдът съобразява обстоятелството, че според постоянната съдебна практика на Съда на Европейския съюз, правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл решение от 15 юли 2010 г. по дело С-354/09, т. 27, решение от 19 октомври 2000 г. по дело С-15/99, решение от 16 ноември 2006 г. по дело С-306/04). По-специално, както следва от т. 38 от решение от 12 декември 2013 г. по дело С-116/2012, митническата стойност на внасяните стоки е договорната им стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките. Съдът на Европейския съюз посочва също така, че макар действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките по общо правило

да е основата за изчисляване на митническата стойност, тази цена е параметър, който евентуално трябва да бъде предмет на корекции, когато тази операция е необходима, за да се избегне определянето на произволна или фиктивна митническа стойност (в този смисъл решение от 12 декември 2013 г. по дело C-116/112). Всъщност договорната стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на стоката и да отчита всички елементи на тази стока, които имат икономическа стойност. Както се посочи и по-горе, несъмнено е обстоятелството, че декларираната вносна митническа стойност от 110.29 €/100 кг. е по-голяма с повече от 8% от определената за деня стандартна вносна стойност, която е 74.4 €/100 кг.

При тези обстоятелства следва да се приеме, че разликата в цените като констатираната изглежда достатъчна, за да обоснове съмненията на митническите органи. Несъмнено е разбира се обстоятелството, че съмненията се отнасят не до автентичността на представените от жалбоподателя документи, а до точността на митническата стойност на процесната стока. Всъщност автентичността на документите, удостоверяващи договорната стойност на внесените стоки, не е определящ елемент, а представлява един от факторите, които митническите органи трябва вземат предвид. Всъщност митническите органи могат да имат съмнения относно точността на митническата стойност на внесените стоки въпреки автентичността на тези документи. В процесния случай жалбоподателят не е доказал, че високата декларирана от него цена не е завишена с цел избягване на заплащането на мита. Всъщност доказателства в тази насока не са представени. Както посочва административният орган в решението си като обосновка на високата цена биха могли да се представят документи, че стоката е от категорията на биопродуктите или че е с качество екстра. От данните в митническата декларация и придружаващите я документи се установява, че стоката не е декларирана като биопродукт. В представения сертификат а съответствие с пазарните стандарти на Европейския съюз за домати е посочено качество първо, а не екстра. Не се оспорва обстоятелството, че дружеството е подало над 1300 декларации за внос на домати от Република Турция през 2019 г., т.е. не може да се обоснове извода, че няма яснота за цените на стоката на пазара в Република Турция. При условие, че домите с произход от Република Турция, продавани за Европейския съюз на 18.03.2019 г. имат стандартна вносна стойност от 74.4 €/100 кг., не се дава обяснение защо търговец, който познава пазара на тази стока в Република Турция, купува процесната стока на значително по-висока цена. Не се оспорва обстоятелството, което се посочва от ответника, а именно, че по данни от митническата информационна система през 2019 г. само сделките за внос на домати, закупени от турския продавач D. T. U., са над 400. В тази връзка е логичен и направеният извод, че страни, които са обвързани от подобни дългосрочни контакти, при което често са закупуват големи обеми от стоки, обичайно договарят по-ниски цени, а не по-високи.

От събраните по делото доказателства се установява, че цялото количество от 6336 кг. пресни домати, тип кръгъл червен е продадено на цена от 114 €/100 кг. (обстоятелство, което се установява от представените от жалбоподателя

фактури за последваща продажба. При съобразяването на тези обстоятелства, се установява несъмнено обстоятелството, че процесната стока е продадена на цена от 114 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока. Цената на придобиване на стоката правилно е определено от митническата администрация в размер на 120, 89 €/100 кг., като са съобразени фактурната цена на стоката 6386, 69 € за 6336 кг. + транспортни разходи до място на въвеждане на Европейския съюз в размер на 1175, 76 лв. за 6386 кг. + транспортни разходи след въвеждане в Европейския съюз в размер на 1314, 09 лв. за 6336 кг. = 63, 36 хкг, или $(6386, 69 \text{ €} : 63, 36 \text{ хкг}) + (1175, 76 \text{ лв.} : 1, 95583)$: 63, 36 хкг + $(1314, 09 \text{ лв.} : 1, 95583)$: 63, 36 хкг = 100, 80 € + 9, 49 € + 10, 60 € = 120, 89 €/100 кг. Себестойността на стоката преди продажбата и на територията на Република Румъния на търговска верига Л. се изчислява като се вземат предвид именно числата, деклариращи в митническата декларация. Съобразно тези данни митническата стойност на стока № 3 прени домати, тип кръгъл червен – 6987.85 € за 6336 кг. $(6987.85 \times 1.95583 = 13\ 667.04 \text{ лв.})$, условието за доставка – EXW, с отправна точка А., Република Турция. В ЕД 4/9 „добавяния и приспадания“ от митническата декларация са посочени – АК – разходи за транспорт, товаро-разтоварни и обработващи операции и разходи за застраховка до мястото на въвеждане на стоките в Европейския съюз – 1175.76 лв., ВА – „разходи за транспорт след пристигане на мястото на въвеждане – 1314.09 лв. При тези данни себестойността на стоката е следната – 12 491.28 лв. (цена) + 1175 лв. (транспорт до Европейския съюз) + 1314.09 лв. (транспорт в Европейския съюз), или това е равно на 14 981.13 лв., или преизчислено в €/100 кг. е равно на 120.89 €/100 кг. Следователно вносната митническа стойност е 110.29 €/100 кг., себестойността на стоката преди продажбата в Република Румъния е 120.89 €/100 кг., цената, на която стоката е продадена в Република Румъния на търговската верига Л. е 114€/100 кг., което обстоятелство още веднъж обосновава верността на изводите, направени от органите на митническата администрация.

Съдът съобразява обстоятелството, че тази цена е определена правилно при съобразяване на чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза, който посочва и елементите, които са добавят към действително платената или подлежаща на заплащане цена за внасяните стоки. В тази връзка съдът не кредитира заключението на вещото лице по изготвената експертиза, което е посочило цена на придобиване на стоката 110, 29 €/100 кг. Независимо от обстоятелството, че вещото лице е посочило, че в цената е включило и разходите за транспорт, това обстоятелство не съответства на събраните по делото доказателства, съдържащи се на л. 40 от делото, от които се установяват разходите за транспорт, които разходи като посочване напълно съответстват на посочените от органите на митническата администрация (транспортни разходи до място на въвеждане на Европейския съюз в размер на 1175, 76 лв. за 6386 кг. + транспортни разходи след въвеждане в Европейския

съюз в размер на 1314, 09 лв.). Правилно органите на митническата администрация са отхвърлили искането на жалбоподателя да се анализират фактите не по конкретната декларация, като се съобразят всички вносни операции за продължителен период от време. Правилни са изводите на митническата администрация, че при вземане на решението за освобождаване или задържане на обезпечението се изследват фактите и доказателствата по конкретната митническа декларация, а не данните за вноса за неопределено дълги периоди от време. Както правилно посочва в решението си административният орган, в чл. 148, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, напълно ясно е определено, че обезпечението е еднократно и покрива една единствена операция за потенциално митническо задължение, а не декларациите, подадени в рамките на един месец или на по-дълъг период от време. В тази връзка, заключението на вещото лице, дадено по задача № 2 от експертизата, е неотнормимо към спора.

Всъщност така направените изводи, не се отричат от заключението на вещото лице, доколкото същото е дало отговори на въпроси, по които страните не спорят, а що се отнася до направения извод, че генерирането на печалба или загуба при реализацията на стоките след вноса им, не влияело върху реалността на извършените преди това търговски операции и плащания, от една страна е неотнормимо към спора (доколкото страните не спорят по отношение на това, че търговските операции са реални, и че плащанията са извършени), а от друга страна е въпрос, който не е предоставен на преценката на вещото лице.

С оглед изхода на спора и наличието на претенция за разноси от страна на жалбоподателя, съдът счита, че в негова полза разноси не следва да се присъждат. Разноси следва да се присъдят в полза на жалбоподателя, като на същия на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, вр. чл. 220, ал. 1 от Закона за митниците съдът,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на OGL F. trade L. G. срещу решение № РТД-3000-2069/32-270885/16.09.2020 г. на директора на ТД „Тракийска“ в Агенция „Митници“, като неоснователна.

ОСЪЖДА OGL F. trade L. G. да заплати в полза на Агенция «Митници» разноските по делото в размер на 300 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: